

Recordant a Victor

Es clar que totes les persones que ja no hi són amb nosaltres mereixen, si més no, un record.

En aquest número de Tossal Gros faré menció de VICTOR BUESO IBÁÑEZ, un covarxi que sent molt jove es va truncar la seua vida la qual, de ben segur, li haguera oferit èxits en allò que era la seua passió: LA PINTURA.

I ja sense més dilació, us explicaré el per què d'això que he dit abans repassant la seua biografia.

VICTOR BUESO va nàixer a Les Coves el 31 d'Agost de 1.943 al si d'una família de pocs recursos econòmics. Ja a l'Escola, els mestres, quan feia falta dibuixar alguna cosa a la pissarra cixia ell a fer-ho.

També dibuixava i retolava, sent un xiquet, aquelles pissarres que s'exposaven anunciant la pel·lícula de la setmana al cinema.

VICTOR era un xiquet tímid, molt de casa, aprofitava qualsevol material per dibuixar i pintar allò que la imaginació li dictava: sobre papers, sobre qualsivol tela, fusta, cartró... Pensem que aquest virtuosisme li naixia espontàniament, ningú li va ensenyar res, era autodidacta. Dos anys seguits va guanyar premis al millor betlem, les figuretes i demés objectes les feia ell i les pintava.

Quan finalitzà l'escolaritat, poc de temps després, amb 14 anys se'n va anar a casa dels seus oncles a Barcelona.

Als pocs dies d'arribar a Barcelona va pintar un quadre a l'oli: una torre d'un dels propietaris d'una coneguda marca de cervesa. Els arbres que hi han en aquest paisatge estan excel·lentment representats.

VICTOR anava fent pel seu compte, però en 1.960 es va



VICTOR BUESO IBÁÑEZ

matricular a "La Escuela de Artes Aplicadas y Oficios Artísticos" de Santa. Cal dir que no tothom hi era admés, no era fàcil, s'havia de demostrar que u servia per això.

Ahí es va posar ja en contacte, de ple, amb el món de la pintura i la seua afició era tan forta que gairebé mai eixia de casa, el seu oncle, el Sr. Conrado, li deia:

- "Xè, Victor, i un diumenge de vesprada estàs ací a casa?... ves-te'n a donar una volta!".

Però Victor, amb 17 o 18 anys, li contestava:

- "Si jo sóc més feliç ací, pintant i escoltant música clàssica!".

A més d'açò, és clar, en arribar a Barcelona es va posar a treballar a la "Compañía Maquinista Terrestre y Marítima" com a delineant a les oficines. En acabar la seua tasca anava a l'Acadèmia abans esmentada.

Després es va matricular a la "Massana" on va perfeccionar la tècnica del dibuix i, ja més in-

trouït en Barcelona, va passar a treballar a l'empresa "Bertrand Serra" a la secció d'estampats i continuà compaginant la seua faena amb l'assistència a la "Massana".

A més d'açò, treballava també per a cases de publicitat per tal d'aconseguir un complement econòmic, no és que això fóra la seua afició.

Quan va fer la "mili", a l'ini, tampoc deixà de pintar ja que tenim constància que va guanyar el 1r. premi d'un concurs de pintura que es va organitzar.

Cal dir que tota la producció artística de VICTOR és d'abans i mentre va fer el servei militar, després es dedicà més al treball per fer diners per casar-se.

El Sr. Conrado Aviñó ens conta que el seu nebot VICTOR desitjava tenir una situació econòmica tal que li poguera permetre gaudir del temps suficient per pintar.

En tornar de la "mili" i ja que, com he dit abans, treballava a la secció d'estampats de "Bertrand Serra", s'aficionà a la fotografia i es montà ell mateix una ampliadora a casa els seus oncles, on va viure els 12 anys des de que se'n anà del poble.

El Sr. Conrado i muller ens han mostrat unes fotografies artístiques realment meritòries, però insisteix en dir-nos que la passió de VICTOR era la pintura:

- "Victor sempre deia que hagués volgut fer molts viatges i pintar les coses més rellevants de cada país".

Malauradament, el 21 d'Abril de 1.970, un accident va acabar amb totes aquelles il·lusions i amb tot allò que VICTOR haguera pogut aportar al món artístic.

Per tal que tots vostès, lectors de Tossal Gros, us feu una